

[Viggo Starcke.]

linger, så at man eventuelt for visse spørgsmåls vedkommende kan nå til en løsning eller indanke dem til voldgift.

Jeg vil gerne citere en enkelt udtalelse, som den højtærede minister fremsatte i går, idet han sagde:

„Thi det er jo risikoen for, at en ny storkrig vil blive en atomkrig, der giver den nuværende spænding sit særlig uhyggelige relief — men måske ligger samtidig her spiren til et håb om, at krigsmidlernes frygtelige udvikling omsider må medføre, at ingen tør tage initiativet til en krig, af hvilken der ikke vil fremstå sejrherre, kun besejrede.“

Den ældste flitsbue i verden er fundet her på Sjælland i Holmegårds mose. Den er 8 000 år gammel, og såvidt jeg er underrettet, havde vi på det tidspunkt en udenrigsminister, som udtrykte, at det var risikoen for, at en ny storkrig ville blive en flitsbuekrig, som gav den nuværende spænding sit særlig uhyggelige relief, og at udviklingen af disse frygtelige krigsmidler ville medføre, at ingen mere ville tage initiativ til en krig!

Jeg tror, det er forkert at lulle sig i ro med, at bare det, at krigsmidlerne er frygtelige, vil bære nogen garanti i sig for, at man kan undgå krigen, og dette med, at man efter den eventuelle tredje storkrig hverken vil have sejrherre eller besejrede, er heller ikke helt rigtigt. Der er en ting, man er nødt til at tage med i betragtning, og det er dette, at Atlantpagten er en ren defensiv organisation, der ikke under nogen omstændighed kan gå til angreb, hvorimod den østlige magt kan gøre det. Jeg vil her gerne nævne, at den 1. september 1939 angreb Tyskland pludselig, uventet Polen uden krigserklæring. Den 30. november 1939 angreb Rusland Finland pludselig, uden krigserklæring. I september—oktober 1939 blev randstaterne faktisk indlemmet i Rusland. Den 9. april 1940 blev Danmark angrebet pludselig, uden krigserklæring, samme dag blev Norge angrebet pludselig og uden krigserklæring. Den 10. maj 1940 blev Holland angrebet på samme måde, og samme dag blev Belgien angrebet. Den 22. juni 1941 blev Rusland uventet og pludselig angrebet af Tyskland. Den 7. december 1941 blev Pearl Harbor og Amerikas flåde angrebet af Japan, pludselig og uventet.

Dagen efter, den 8. december, gav Tyskland ordre til at angribe, hvor de overhovedet kunne komme til at ramme Amerikas skibsfart. Den 25. juni 1950 blev Sydkorea pludselig angrebet. Een eneste kæde af begivenheder!

I 1882 var der i England nedsat en kommission til behandling af et stort projekt om at bygge en tunnel mellem Britannien og kontinentet under kanalen. Denne kommission frarådede at bygge denne tunnel, idet kommissionen pegede på, at i de 200 år, der var gået mellem 1682 og 1882, havde der i Europa været ført 117 krige, d. v. s. praktisk talt en ny krig hvert andet år, og at af disse 117 krige var de 107 begyndt uden krigserklæring.

Det er den realitet, vi stadig må regne med, og når vi ved, at den tyske marskal Schörner, der høsten 1952 havde overværet den røde hærs manøvrer, som sit skøn udtalte, at den eneste måde, man i dag kunne vinde en krig på, er ved det pludselige, koncentrerede, uventede angreb med de størst mulige styrker mod den største koncentration af fjendens styrker. Når man har set som en kendsgerning, før Atlantpagten blev skabt, at der fra russisk side havde fundet en faktisk beherskelse eller indlemmelse sted af Østkarelen og Sydfinland, af Estland, Letland, Lithauen, Polen, Tjecoslovakiet, Østtyskland, Rumænien, Bulgarien, Ungarn, Albanien og for en tid Jugoslavien, så har man der den reelle baggrund for den vestlige verdens forsigtighed. Senere har man set, hvad der er sket i Kina, i Indokina, i Korea, i Malaya og andre steder ude omkring i verden, men det, der er sket umiddelbart udenfor Danmarks dørtærskel, dette at vi har set i løbet af et kort åremål 12 østeuropæiske stater, hvoraf mange støder op til Østersøen, blive besat, således at den sovjetrussiske grænse er blevet flyttet helt fra den østlige ende af Østersøen hen til den vestlige ende af Østersøen lige ved Jyllands rod, hvor Danmark ligger som nr. 13 af disse stater i en strategisk særdeles vigtig position ved Øresund, ved bælteerne og nord for Kielerkanalen — en strategisk position, der spiller den største rolle i en eventuelt kommende undervandsbådskrig — giver al mulig grund til at advare mod sorgløshed.

I området nord for Kielerkanalen, som